

ภาพพจน์ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะในบทละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคานต์ที่รักฉัน

Figurative Language in a Specific Socio-cultural Context Used in the Bridgeton's
Drama Series Season 2: The Viscount Who Loved Me

เมษธิดา วงศ์ทางสวัสดิ์¹ / ปรียาภา วังมณี²

Mesathida Vongtangswad¹ / Preeyapha Wangmanee²

^{1,2}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เชียงราย 57100, ประเทศไทย

^{1,2}Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai 57100, Thailand

Corresponding author. Email : preeyapha.bis@crru.ac.th

Received: November 11, 2023

Revised: December 20, 2023

Accepted: December 26, 2023

Abstract

This research article aimed to study figurative language in a specific socio-cultural context in the Bridgeton's drama series season 2: The Viscount Who Loved Me and to analyzes the meaning of figurative language and categorize groups of vocabulary in a specific socio-cultural context in the series Bridgerton Season 2: Viscount Who Loves Me. It was a qualitative study supplemented with quantitative data. The study included American drama scripts from the Netflix streaming series Bridgerton Season 2: Viscount Who Loves Me, which was released starting March 2022. The sample selection used a specific method, and the scripts studied are the English language version from www.8FLiX.com, covering all 8 episodes. Data grouping and indexing were done with computer software, and descriptive data analysis was conducted using percentage averages and presenting the results in the form of tables with descriptions. The study found that the Netflix American drama series Bridgerton Season 2: Viscount Who Loves Me used a total of 126 instances of figurative language, with the most frequently used was irony, totaling 37 instances (29.37%). This was followed by personification, totaling 29 instances (23.02%), allegory, totaling 16 instances (12.70%), and similes with 16 instances (12.70%). Regarding the analysis of meanings,

phrases, and sentences of figurative language in a socio-cultural context, there were 5 aspects in total: socio culture aspects accounted for 57.14%, material culture for 17.46%, ecological culture for 13.49%, religion culture for 6.35%, and linguistics culture for 5.56%. In conclusion, this research highlighted the significance of figurative language in enriching the diversity of stories and reflecting the unique socio-cultural context in the series Bridgerton Season 2: Viscount Who Loves Me. The use of figurative language helped to strengthen the emotional connection from the characters to the audience and enhances socio-cultural knowledge from this series.

Key words: Figurative language, Socio-cultural context, Bridgerton's drama series

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพพจน์ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะในละครชุด บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคาต์ที่รักฉัน และวิเคราะห์ความหมายภาพพจน์และจำแนกประเภทกลุ่มคำศัพท์ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะในละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคาต์ที่รักฉัน เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพและใช้ข้อมูลเชิงปริมาณประกอบ ทั้งนี้ได้ศึกษาบทละครอเมริกันชุดสตรีมมิ่งเน็ตฟลิกซ์ เรื่อง บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคาต์ที่รักฉัน ที่เผยแพร่ตั้งแต่ เดือน มีนาคม 2565 การเลือกตัวอย่างใช้วิธีเจาะจงตัวบทที่ใช้ศึกษาคือบทละครอเมริกันชุดสตรีมมิ่งเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) เรื่อง บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคาต์ที่รักฉัน ในรูปแบบภาษาอังกฤษจาก www.8FLiX.com ทั้งหมด 8 ตอนการจัดกลุ่มข้อมูลและดัชนีหัวข้อด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ และการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า บทละครอเมริกันชุดสตรีมมิ่งเน็ตฟลิกซ์ เรื่อง บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคาต์ที่รักฉัน มีการเลือกใช้ภาพพจน์ ทั้งหมด 126 แห่ง โดยมีการใช้ภาพพจน์ ประเภทการแฝงนัย มากที่สุด จำนวน 37 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.37 รองลงมาคืออุปลักษณ์ จำนวน 29 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.02 บุคลาธิษฐาน จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอุปมา จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.70 ตามลำดับ ด้านการวิเคราะห์ความหมายพบจำนวนวลีและประโยคภาพพจน์ตามบริบททางสังคม ทั้งหมด 5 ด้าน ทางด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 57.14 ด้านวัตถุ คิดเป็นร้อยละ 17.46 ด้านนิเวศวิทยา คิดเป็นร้อยละ 13.49 ด้านศาสนา คิดเป็นร้อยละ 6.35 และ ด้านภาษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ กล่าวโดยสรุป การวิจัยนี้ย้ำความสำคัญของภาพพจน์ในการเสริมความหลากหลายของเรื่องราวและการสะท้อนบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในละครชุด เรื่อง บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคาต์ที่รักฉัน การใช้ภาพพจน์ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมโยงอารมณ์ความรู้สึกจากตัวละครสู่ผู้ชมละครได้อย่างดีและเสริมองค์ความรู้ทางสังคมวัฒนธรรมจากละครชุดนี้ได้

คำสำคัญ: ภาพพจน์, บริบททางสังคมและวัฒนธรรม, ละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2

บทนำ

งานวรรณกรรมภาษาอังกฤษเป็นฐานข้อมูลตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างดีและมีความเป็นรูปธรรมผ่านภาษาพูดและภาษาเขียนที่สอดคล้องข้อคิดและมุมมองของชาวตะวันตกผ่านการใช้ภาษาได้ จึงเหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ที่ต้องการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษผ่านงานวรรณกรรมได้ ทั้งในรูปแบบของการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ การใช้วลีหรือประโยคต่าง ๆ และรวมไปถึงการเรียบเรียงข้อความภาษาอังกฤษ (Panakun & Singhasene, 2017) ทั้งนี้ การเรียนวรรณกรรมภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานด้านภาพพจน์ เพื่อเป็นพื้นฐานนำไปสู่การอ่านงานวรรณกรรมเพื่อสุนทรีย์ นำไปสู่การอ่านระดับสูงที่มีการวิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์ และประเมินคุณค่างานวรรณกรรมได้ ซึ่งการประเมินคุณค่าของงานวรรณกรรมที่อ่านต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของงานเขียน เข้าใจลักษณะภาษาที่ใช้ และต้องใช้ประสบการณ์ของผู้อ่านที่ต้องมีข้อมูล หลักเกณฑ์และเหตุผลมาสรุปได้ (Samadhayakun, 2014) นอกจากนี้ การอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการปูความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี ซึ่งการศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษา ผู้เรียนยังคงประสบปัญหาในด้านการทำความเข้าใจศิลปะในการเขียนและการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรมอย่างลึกซึ้งซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยทางทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง (Wangmanee, 2022)

การศึกษาลักษณะภาษาเพื่อมุ่งสื่อความหมายและอารมณ์ และความรู้สึกลึก ถือเป็นลักษณะภาษาของวรรณคดีที่พบในทุกภาษา ซึ่งมีการใช้ภาษาแทนสัญลักษณ์ของความคิดหรือการนำเสนอด้วยชั้นเชิง (Rakmanee, 2008) การศึกษาภาพพจน์ไม่ใช่เรื่องใหม่ และยังคงมีความทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากปัจจุบันมีนักประพันธ์ได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นจำนวนมากตามยุคและสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งนักประพันธ์เองก็ได้สร้างสรรค์ผลงานผ่านภาษาที่ใช้ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา จึงยังคงทำให้มีผู้ศึกษาด้านภาษาโวหารอย่างต่อเนื่อง มีนักวิชาการและนักวิจัยในหลากหลายวงการการศึกษาทั้งในแวดวงวรรณกรรมและการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับภาพพจน์ ไว้ก่อนหน้านี้ เช่น ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างภาษาของผู้หญิงและภาษาของผู้ชาย (Lakeoff, 1973; Sonsomrit & Kanlayanamit, 2019) ศึกษาภาพพจน์ในพาดหัวหลักภาษาอังกฤษของสื่อสิ่งพิมพ์โฆษณาอาหารจานด่วนแบบตะวันตกที่ปรากฏอยู่เว็บไซต์กูเกิ้ลอิมเมจที่สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้ Racanawit & Panle (2022) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ในบทแปล *The Alchemist* และงานวิจัยอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพพจน์ในงานวรรณกรรมสมัยใหม่อื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาและการปรับเปลี่ยนวิธีการใช้ภาพพจน์ตามบริบททางวัฒนธรรมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาเหล่านี้ มีความสำคัญในการเข้าใจว่าภาษาไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และความคิดของผู้คนในยุคนั้น ๆ ภาพพจน์ในวรรณกรรมจึงไม่ได้เป็นเพียงส่วนประกอบทางภาษา แต่ยังเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความเข้าใจในบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของผู้ชมละคร

บริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะของภาษาอังกฤษที่ปรากฏในภาพพจน์มีความสำคัญต่อการขมละครชุดบริดเจอร์ตัน เนื่องจากการสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและสังคม วิถีชีวิต ค่านิยม และประเพณีของคนในสังคมในยุคนั้น ทำให้ผู้ชมเข้าใจความหมายลึกซึ้งของเรื่องราวและตัวละครได้ นอกจากนี้แล้ว

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในละครชุดบริดเจอร์ตันมีความเฉพาะเจาะจงตามยุคสมัยและสังคมชนชั้นสูงของอังกฤษ ในเวลานั้น การเข้าใจภาษาและไวยากรณ์ที่จะช่วยให้ผู้ชมเข้าใจบริบทและเรื่องราวได้ดี อีกทั้ง การสื่อสารของตัวละคร เช่น การใช้คำพูดที่มีนัยยะ การแสดงออกทางอารมณ์ที่ถูกจำกัดภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคม เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างอารมณ์และบรรยากาศของเรื่องให้ผู้ชมได้คล้อยตามได้

ดังนั้น การวิจัยเรื่องภาพพจน์ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะในละครชุดบริดเจอร์ตัน จะเป็นการศึกษาทางภาพพจน์ ที่ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการวิเคราะห์ความหมายของภาพพจน์ตามกลุ่มคำศัพท์ทางภาษาและวัฒนธรรม ตามบริบททางสังคมวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 19 จากละครชุดสตรีมมิง เน็ตฟลิกซ์ เรื่อง บริดเจอร์ตัน ซึ่งเป็นวรรณกรรมประยุกต์ เพื่อพัฒนาเสริมสร้างองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ด้านวรรณคดีอังกฤษร่วมสมัย โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะภาษา ในบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เฉพาะ เพื่อรวบรวมเป็นองค์ความรู้ให้ผู้เรียนและสนใจศาสตร์ด้านวรรณคดีอังกฤษเข้าใจในศิลปะการใช้ภาษา ความหมาย ความรู้ เนื้อหา และความซาบซึ้งในอรรถรสของภาษาในวรรณคดี และสามารถนำมาเป็นองค์ความรู้ในการเรียนคำศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษ ในห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language, EFL) และวิชาวรรณคดีภาษาอังกฤษได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพพจน์ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะในละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคตที่รักฉัน
2. เพื่อวิเคราะห์ความหมายภาพพจน์และจำแนกกลุ่มคำศัพท์ทางภาษาและบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะในละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคตที่รักฉัน

ขอบเขตข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาพพจน์ คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษ จากบทละครชุด ไม่ได้วิเคราะห์ภาษาจากนวนิยายต้นฉบับ ซึ่งเป็นวรรณกรรมประยุกต์ที่ถูกนำมาปรับในรูปของบทละคร ข้อมูลภาษาอังกฤษที่นำมาวิเคราะห์ภาพพจน์ อาจวิเคราะห์และจัดประเภทของภาพพจน์ได้มากกว่าหนึ่งประเภท ตามมุมมองของผู้ทำการวิเคราะห์ภาพพจน์ ในกรณีนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจัดเป็นภาพพจน์ประเภทเดียว โดยไม่นำข้อมูลส่วนนั้นมาจัดวิเคราะห์ประเภทอีก เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูล

ทบทวนวรรณกรรม

ละครอเมริกันชุด เรื่อง บริดเจอร์ตัน จากการสตรีมมิงเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) สร้างโดยคริส แวน ดูเซน (Chris Van Dusen) และผลิตโดย ชอนด้า ไรมส์ (Shonda Rhimes) เป็นละครอเมริกันสตรีมมิงทางโทรทัศน์ที่ถูกดัดแปลงจากนวนิยายชุดชายดีของจูเลีย ควินน์ (Julia Quinane) นักประพันธ์ชาวอเมริกัน ซึ่งนวนิยายถูกนำมาแปล 41 ภาษาทั่วโลก และเป็นนวนิยายชุดที่ถูกบรรจุในรายการนิยายขายดีของนิวยอร์กไทม์ (New York Time's Best Seller) หลังจาก บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 1 : เดอะ ดัคซ์ แอนด์ ไอ (The Duck and I)

ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เป็นละครที่มีผู้ชม 82 ล้านครัวเรือนทั่วโลก ถือเป็นละครชุดที่มีคนดูมากที่สุดในNetflix ของปี 2564 และได้รับความสนใจจากผู้ชมและนักวิจารณ์ ทำให้ผู้ผลิตภาพยนตร์เซ็นสัญญาและสร้างชุดต่อและกำหนดแฟรนไชส์ในช่วงต้นปี 2565 มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างชายและหญิง ของบรรดาพี่น้องตระกูลบริดเจอร์ตัน หนึ่งในตระกูลชนชั้นสูง ประกอบไปด้วยพี่น้องทั้งหมด 8 คน มีลักษณะเป็นนวนิยายรักสุข ที่สะท้อนถึงแนวคิดของสังคมในยุคเรืองเรืองของประเทศอังกฤษ หรือ ยุครีเจนซี (Regency Era) ช่วงระหว่าง ค.ศ. 1811 ถึง ค.ศ. 1820 ซึ่งเป็นยุคที่ผู้คนต่างใช้ชีวิตหรูหรา มีรสนิยม มีการเข้าสังคมด้วยงานเลี้ยงเต้นรำ รวมถึงบรรทัดฐานของสังคมในการเลือกคู่ครองตามสถานะทางสังคม สำหรับภาษาที่ใช้ในการเดินเรื่องมีการใช้ภาษาตามระดับสถานะของสังคมชนชั้นสูงของผู้คนในยุคนั้น

โครงเรื่องเป็นเรื่องราวของพี่ชายคนโตของตระกูล ลอร์ด แอนโธนี บริดเจอร์ตัน ที่ต้องหาคู่ครองที่เหมาะสมสำหรับตนเอง แต่การเลือกคู่ของเขาไม่ได้เป็นไปอย่างราบรื่น เพราะเขาต้องผ่านการทดสอบและเอาชนะใจมิสแคท ชาร์มา ผู้เป็นพี่สาวต่างมารดาของมิสเอ็ดวินา ชาร์มา ที่มีความเก่ง สวย ฉลาดและปราดเปรียว ด้วยความที่แอนโธนีเป็นพี่ชายคนโต ทำให้เขารู้สึกแบกรับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของวงศ์ตระกูลไว้ ทุกด้านทำให้เขาต้องเลือกคู่โดยไม่ใช้ความรู้สึกในการหา สำหรับฉากในเรื่อง บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไรเคดท์ที่รักฉัน เป็นการเล่าเรื่องและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุครีเจนซี ของประเทศอังกฤษ ช่วงระหว่าง ค.ศ. 1811 ถึง ค.ศ. 1820 เป็นยุคที่ผู้คนต่างใช้ชีวิตหรูหรา มีรสนิยม มีการเข้าสังคมด้วยงานเลี้ยงเต้นรำ รวมถึงบรรทัดฐานของสังคมในการเลือกคู่ครอง ฉากที่ใช้ประกอบการเดินเรื่อง สำหรับแก่นเรื่องของละครชุด บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไรเคดท์ที่รักฉัน นั้น เป็นแก่นเรื่องที่แสดงทัศนคติต่อค่านิยมในการหาคู่ครองที่เหมาะสม เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตของผู้คนชนชั้นผู้ดีหรือชนชั้นสูงในสมัยยุครีเจนซี และแสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันในสังคมระหว่างเพศในยุคสมัยนั้นที่ยังคงให้บุรุษเพศเป็นผู้เลือกคู่ครองเพื่อให้เหมาะสมกับสถานะทางสังคม ผู้หญิงต้องคอยระมัดระวังกิริยามารยาทไม่ทำเรื่องที่ไม่เหมาะสมที่อาจทำให้เสียชื่อเสียงเกียรติยศของวงศ์ตระกูล โดยให้ความรักเป็นเรื่องราวรองลงมา นอกจากนี้ มีแก่นเรื่องที่แสดงอารมณ์ความรักและความสับสนอีกด้วย

ด้านบทสนทนาของบทละครชุด บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไรเคดท์ที่รักฉัน นั้น ถูกนำมาดัดแปลงให้อยู่ในรูปของบทละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นศาสตร์และศิลป์ที่แตกต่างจากการเขียนนิยาย เพื่อให้มีความเหมาะสมสำหรับผู้ชมมากขึ้น จึงต้องให้รายละเอียดเพิ่มเติมค่อนข้างมาก เนื่องจากผู้ชมจะเข้าใจถึงตัวละครพูดออกมาจากบทบาทและการแสดงซึ่งเป็นการรับสารทางการฟังและการมองเห็น แตกต่างจากการรับสารทางการอ่านนวนิยายต้นฉบับ มีการใช้ภาษาตามความเหมาะสมตามสถานะทางสังคมของชนชั้นสูง มีระดับความสุภาพของภาษาและความเป็นทางการเนื่องจากมีตัวละครที่อยู่ในราชวงศ์ มีการใช้คำราชาศัพท์ และเกี่ยวข้องกับภูมิตำแหน่งและบรรดาศักดิ์ นอกจากนี้ มีรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมถึง การใช้ภาพพจน์ ซึ่งเหมาะสมกับการศึกษาและวิเคราะห์ในงานวิจัยขึ้นนี้เป็นอย่างยิ่ง

ภาพพจน์ หรือ Figurative Language เป็นภาษาที่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในรูปแบบของการสื่อสาร เพื่อส่งผ่านข้อความที่ถูกส่งต่อในรูปแบบของข้อความที่มีความหมายชัดเจน หรือข้อความที่มีความหมายแฝง ภาพพจน์มีรูปแบบภาษาที่มีความหมายกว้างขวาง สามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งความหมายขึ้นอยู่กับการรับรู้และความเข้าใจและประสบการณ์ของผู้ตีความมีความสำคัญ (Chaemchaeng, 2020) สำหรับประเภทของภาพพจน์นั้น Noibunsuk & Webb (2018) ได้แบ่งออกเป็น 14 ประเภท คือ

การอ้างอิง (allusion) สมมุติภาวะ (apostrophe) การแฝงนัย (irony) อุปลักษณ์ (Metaphor) นามนัย (metonymy) อติพจน์ (overstatement หรือ hyperbole) ปฏิพจน์ (oxymoron) ปฏิทรรศน์ (paradox) บุคลาธิษฐาน (Personification) การเล่นคำ (pun) อุปมาโวหาร (Simile) สัญลักษณ์ (Symbol) สัมพจน์ (synecdoche) และ อวพจน์ (understatement) โดยการเรียนรู้ภาพพจน์มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากสามารถนำมาใช้เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาในระดับของไวยากรณ์และคำศัพท์ การใช้วลีและประโยคต่าง ๆ การเรียบเรียงข้อความ ซึ่งทำให้อ่านหรือผู้ชมได้เรียนรู้ความหมายและนำมาปรับใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันได้ (Panakun & Singhasene, 2017)

ด้านการศึกษาบริบททางสังคมวัฒนธรรม (Socio-cultural Context) นั้น สังคม คือกลุ่มของบุคคลที่มาอยู่รวมกันภายใต้บริเวณที่แน่นอนและมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันตามกฎหมายและแบบแผนที่กำหนดขึ้น สมาชิกในสังคมนั้นจะมีการทำกิจกรรมเพื่อความต้องการพื้นฐาน วัฒนธรรม คือ ชุดความคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม และพฤติกรรมที่คนในสังคมร่วมกันยอมรับ ซึ่งประกอบด้วยศิลปะ วรรณกรรม ดนตรี อาหาร เครื่องแต่งกาย ภาษา และธรรมเนียมต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ในสังคม หากเรียนรู้บริบททางสังคมวัฒนธรรมผ่าน ภาพพจน์นั้น Nida (1975) ได้แบ่งประเภทในบริบทวัฒนธรรม เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านนิเวศวิทยา (Ecological Culture) ด้านวัตถุ (Material culture) ด้านสังคม (Socio culture) ด้านศาสนา (Religious culture) และด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic culture)

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสานทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ (Mixed-method research design)

2. รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพพจน์ บริบททางสังคมวัฒนธรรม และบทละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคสต์ที่รักฉัน ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการ เนื้อหา และ ข้อเสนอแนะจากเอกสารงานวิจัย หนังสือ และตำรา ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ภาพพจน์ในงานวรรณกรรมทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

3. คัดเลือกข้อมูลจากบทละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคสต์ที่รักฉัน ทั้ง 8 ตอน โดยการอ่านและพิจารณาความหมายของแต่ละส่วน และได้แปลจากอังกฤษเป็นภาษาไทย ตามหลักการแปลและถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรม ของ Pinmanee (2012) เพื่อทำความเข้าใจเชิงความหมาย

4. วิเคราะห์ภาพพจน์ตามคำนิยามของ Noibunsuk & Webb (2018) จากนั้น นำภาพพจน์ที่พบในบทละคร มาจำแนก และนับความถี่และคำนวณค่าร้อยละ โดยจำแนกภาพพจน์เป็น 14 ประเภท

5. วิเคราะห์และจำแนกภาพพจน์ตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ตามคำนิยามของ Nida (1975) เป็น 5 ด้าน และนับความถี่และคำนวณค่าร้อยละด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เอ็กเซล และนำเสนอโดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ ประกอบตารางแสดงข้อมูลเชิงปริมาณ

6. นำผลการวิเคราะห์แสดงข้อมูลด้วยตารางตามหมวดหมู่แล้ว และนำตารางให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและการสอนวรรณคดีที่มีประสบการณ์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาคำความสอดคล้องความเที่ยงของข้อมูล และความถูกต้องของภาษา ให้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ปรับปรุงตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

7. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิธีการดำเนินการวิจัย โดยจัดกลุ่มแยกประเภทข้อมูลตามค่านิยามภาพพจน์ 14 ประเภท ของ Noibunsuk & Webb (2018) โดยสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำมาศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลตามหมวดหมู่ พร้อมหาความถี่ของการปรากฏของภาพพจน์แต่ละประเภทด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เอ็กเซล เพื่อสรุปผลการวิจัยสำหรับอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย และ วิเคราะห์ความหมาย และมโนทัศน์โครงสร้างทางความหมายของภาพพจน์ ที่ผู้วิจัยใช้กรอบความคิดของ Lakoff & Johnson (1980) แล้วนำมาจำแนกจัดหมวดหมู่ความหมายเพื่อวิเคราะห์ประเด็นของบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของการวิจัย โดยยึดแนวคิดหลักความหมายเทียบเคียงของ Nida (1975) ที่แบ่ง เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านนิเวศวิทยา (Ecological Culture) ด้านวัตถุ (Material culture) ด้านสังคม (Socio culture) ด้านศาสนา (Religious culture) และด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic culture) โดยนำผลมานำเสนอในรูปแบบของตารางและสรุปผลในรูปแบบพรรณนาประกอบตารางข้อมูลเชิงปริมาณ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนภาพพจน์ที่พบในละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวกาต์ที่รักฉัน

ประเภทของภาพพจน์	จำนวนที่พบ (แห่ง)	คิดเป็นร้อยละ
Irony (การแฝงนัย)	37	29.37
Metaphor (อุปลักษณ์)	29	23.02
Personification (บุคลาธิษฐาน)	16	12.70
Simile (อุปมา)	16	12.70
Hyperbole (อติพจน์)	10	7.94
Symbol (สัญลักษณ์)	5	3.97
Allusion (การอ้างถึง)	5	3.97
Metonymy (นามนัย)	5	3.97
Apostrophe (สมมุติภาวะ)	1	0.79
Oxymoron (ปฏิพจน์)	1	0.79
Understatement (อวพจน์)	1	0.79
Paradox (ปฏิทรรศน์)	0	0
Pun (การเล่นคำ)	0	0
Synecdoche (สัมพจน์)	0	0
รวม	126	100

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ภาษาภาพพจน์ที่พบบทละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวกาต์ที่รักฉัน พบว่า มีการใช้ภาพพจน์ 11 ประเภท จำนวนทั้งหมด 126 แห่ง และพบว่า มีการใช้ภาพพจน์ประเภทการแฝงนัย (Irony) มากที่สุด จำนวน 37 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.37 รองลงมาคือ อุปลักษณ์ (Metaphor) จำนวน 29 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.02 บุคลาธิษฐาน (Personification) จำนวน 16 แห่ง

คิดเป็นร้อยละ 12.70 อุปมา (Simile) จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.70 อติพจน์ (Hyperbole) จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.94 การอ้างถึง (Allusion) จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.97 เท่ากับ สัญลักษณ์ (Symbol) จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.97 อวพจน์ (Understatement) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.79 สมมุติภาวะ (Apostrophe) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.79 และ ปฏิพจน์ (Oxymoron) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.79 ตามลำดับ ทั้งนี้ ไม่พบ 3 ประเภท คือ ปฏิทรรศน์ (Paradox) การเล่นคำ (Pun) และ สัมพจน์ (Synecdoche)

ตารางที่ 2 กลุ่มศัพท์ภาพพจน์ตามบริบททางสังคมที่ปรากฏในละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคดที่รักฉัน

ประเภทภาพพจน์ตามบริบททางสังคม	จำนวนวลีและประโยคที่พบ	ร้อยละ	ตัวอย่าง
ด้านสังคม (Socio culture)	72	37.14	Father had different words for me than he did for you.
ด้านวัตถุ (Material culture)	22	17.46	I did not realize the diamond outweighed the crown
ด้านนิเวศวิทยา (Ecological culture)	17	13.49	I would rather go out there and offer my hand to one of those birds .
ด้านศาสนา (Religious culture)	8	6.35	We are gathered together here in the sight of God
ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic culture)	7	5.56	Lady Sheffield, you've got quite the sweet tooth , I do recall?
รวม	126	100	

จากตารางที่ 2 พบจำนวนวลีและประโยคด้านสังคม (Socio culture) มากที่สุด จำนวน 72 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมาคือ ด้านวัตถุ (Material culture) จำนวน 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.46 ด้านนิเวศวิทยา (Ecological culture) จำนวน 17 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.49 ด้านศาสนา (Religious culture) จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.35 และ ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic culture) จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.56

กลุ่มศัพท์ของภาพพจน์ตามบริบททางสังคมที่ปรากฏในละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคดที่รักฉัน ด้านสังคม (Socio culture) ยกตัวอย่าง เช่น

“**Father** had different words for me than he did for you.”

ประโยคนี้นี้สะท้อนถึงโครงสร้างทางสังคมที่มีความคาดหวังหรือการปฏิบัติที่แตกต่างกันต่อบุคคลขึ้นอยู่กับตำแหน่งของพวกเขาในโครงสร้างครอบครัวหรือชนชั้นสังคม ภาษาที่ใช้โดยบิดาจะแตกต่างกันไป

ขึ้นอยู่กับผู้รับ ซึ่งบ่งบอกถึงความแตกต่างในบทบาท เพศ สถานะ หรือ ความสัมพันธ์ ซึ่งประโยชน์ สามารถจัดอยู่ในหมวดศัพท์ของพลวัตในครอบครัวและการแบ่งชั้นทางสังคม ซึ่งการใช้ภาษาแตกต่างกันตามบทบาทในครอบครัวและสถานะทางสังคม

กลุ่มคำศัพท์ด้านวัตถุ (Material Culture) เนื่องจากในบทละครได้มีการกล่าวถึงวัสดุ เสื้อผ้า อาหาร อุปกรณ์ และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ที่หรูหราและมีความเกี่ยวข้องกับชนชั้นสูงจึงได้สะท้อนออกมาทางภาษาที่ใช้ทางวัตถุ ยกตัวอย่าง เช่น

“I did not realize the **diamond** outweighed the **crown**.”

ประโยคนี้น่าสนใจสองสัญลักษณ์ทางวัตถุที่สำคัญเคียงข้างกัน คือ เพชรและมงกุฏ เพชรเป็นสัญลักษณ์ของความร่ำรวย หรูหรา และอาจหมายถึงความรักหรือความมุ่งมั่น ในขณะที่มงกุฏเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจ พลัง หรือระบอบกษัตริย์ ประโยคนี้ชี้ให้เห็นว่าคุณค่าเชิงเปรียบเทียบของเพชรนั้นเหนือกว่ามงกุฏ ซึ่งบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงหรือการเปรียบเทียบในคุณค่าหรือความสำคัญ ซึ่งประโยคนี้อาจจัดอยู่ในหมวดศัพท์ของของมีค่าและสัญลักษณ์ของอำนาจ โดยเน้นถึงวิธีที่วัตถุ เช่น เพชรและมงกุฏ มีความสำคัญทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ถัดมาคือกลุ่มคำศัพท์ด้านนิเวศวิทยา (Ecological culture) พบว่าตัวละครมักพูดเปรียบเทียบเกี่ยวกับ สัตว์ ดอกไม้ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ซึ่งสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมในยุคนั้นได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่าง เช่น

“I would rather go out there and offer my hand to one of those **birds**.”

การยื่นมือไปหานกนั้นเป็นสัญลักษณ์ของการมีปฏิสัมพันธ์ที่ตรงไปตรงมา สงบ และเคารพกับสัตว์ป่า แสดงถึงความยินดีที่จะเชื่อมต่อกับธรรมชาติและผู้อยู่อาศัยในนั้น ในเชิงโวหาร นักเป็นสัญลักษณ์ของหญิงสาวด้วยเช่นกัน ประโยคนี้สามารถจัดอยู่ในหมวดศัพท์ของกลุ่มคำศัพท์ด้านนิเวศวิทยา ที่มีลีลาที่สะท้อนถึงการมีทัศนคติที่ตระหนักและเคารพต่อธรรมชาติและสัตว์ป่า โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางนิเวศ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของผู้คนในยุคเรอเนซองส์ ของประเทศอังกฤษในขณะนั้น

กลุ่มคำศัพท์ด้านศาสนา พบว่าวัฒนธรรมทางศาสนาที่สะท้อนออกมาจากบทละครเป็นความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า โดยมีการพูดถึงพระเจ้า และมีการพูดถึงจิตใจหรือจิตวิญญาณ ยกตัวอย่าง เช่น

“We are gathered together here in the **sight of God**”

ประโยคนี้น่าสนใจปรากฏในพิธีทางศาสนา บ่งบอกถึงการกระทำร่วมกันภายใต้การสังเกตของพระเจ้า ซึ่งหมายความว่าการรวมตัวนี้ไม่ใช่เพียงเหตุการณ์ทางสังคมหรือส่วนตัวเท่านั้น เป็นเหตุการณ์ที่มีความหมายทางศาสนาและดำเนินกรภายใต้การปฏิบัติทางศาสนา ประโยคนี้สามารถจัดอยู่ในหมวดศัพท์ของพิธีทางศาสนาและการปรากฏของพระเจ้า ซึ่งเน้นย้ำถึงความสำคัญของพระเจ้าในเหตุการณ์ทางสังคมและส่วนตัว ในหลายๆ ประเพณีทางศาสนา สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและความเชื่อของผู้คนในยุคเรอเนซองส์ ประเทศอังกฤษในขณะนั้น

กลุ่มคำศัพท์ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic culture) ซึ่งพบน้อยที่สุดในงานวิจัยนี้ ยกตัวอย่าง เช่น
 “Lady Sheffield, you’ve got quite the **sweet tooth**, I do recall?”

ประโยคนี้ใช้น้ำเสียงที่สุภาพและค่อนข้างเป็นทางการ ซึ่งเป็นที่นิยมในวัฒนธรรมจำเพาะ โดยเฉพาะในการพูดกับบุคคลที่มีสถานะสังคมสูงกว่า วลี “quite the sweet tooth” เป็นสำนวนที่เฉพาะเจาะจงตามวัฒนธรรม ซึ่งบ่งบอกถึงความชอบในขนมหวาน สะท้อนถึงความประณีตของการแสดงออกทางวัฒนธรรม ประโยคนี้จัดอยู่ในหมวดศัพท์ด้านภาษาศาสตร์ มีความสุภาพและความเป็นทางการในการใช้ภาษา แสดงให้เห็นถึงการใช้คำที่แสดงความเคารพ (“Lady Sheffield”) และการใช้ภาษาอ้อมค้อมเพื่อทำการสังเกตหรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ซึ่งเป็นลักษณะของวัฒนธรรมทางภาษาที่พบในยูเรจินซีประเทศอังกฤษในขณะนั้น

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า บทละครอเมริกันชุดสตรีมมิงเน็ดฟลิช เรื่อง บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2 : ไวเคตที่รักฉัน มีการใช้ภาพพจน์ 11 ประเภท จำนวน 126 แห่ง โดยมีการใช้ภาพพจน์ ประเภทการแฝงนัย (Irony) มากที่สุด จำนวน 37 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.37 รองลงมาคือ อุปลักษณ์ (Metaphor) จำนวน 29 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.02 ตามด้วย บุคลาธิษฐาน (Personification) จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.70 อุปมา (Simile) จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.70 อติพจน์ (Hyperbole) จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.94 การอ้างถึง (Allusion) จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.97 เท่ากับ สัญลักษณ์ (Symbol) จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.97 อวพจน์ (Understatement) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.79 สมมติภาวะ (Apostrophe) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.79 และ ปฏิพจน์ (Oxymoron) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.79 ตามลำดับ ทั้งนี้ ไม่ปรากฏการใช้ 3 ประเภท คือ ปฏิทรรศน์ (Paradox) การเล่นคำ (Pun) และ สัมพจน์ (Synecdoche)

ผลการศึกษา พบจำนวนวลีและประโยคด้านสังคม (Socio culture) มากที่สุด จำนวน 72 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมาคือ ด้านวัตถุ (Material culture) จำนวน 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.46 ด้านนิเวศวิทยา (Ecological culture) จำนวน 17 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.49 ด้านศาสนา (Religious culture) จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.35 และ ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic culture) จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.56

จากผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผล เป็น 3 ประเด็น คือ

1. การใช้ภาพพจน์ในการสื่อความหมาย

ผลของการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นถึงประเภทของภาพพจน์ที่ใช้ในบริบทของบทละคร “บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคตที่รักฉัน” ว่า การแฝงนัย (Irony) อุปลักษณ์ (Metaphor) และ บุคลาธิษฐาน (Personification) ช่วยเสริมสร้างความหมายและความเป็นเอกลักษณ์ของบทละคร บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวเคตที่รักฉัน ทำให้ผู้ชมเข้าใจบริบทและเรื่องราวได้ดี สร้างอารมณ์และบรรยากาศของเรื่องให้ผู้ชมได้คล้อยตามได้ เกิดความรู้สึกและมโนทัศน์ต่อเนื้อหาของบทละครอย่างสร้างสรรค์ มีความใกล้เคียงและ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ramadian & Hasan (2021) ที่ระบุว่า ภาษาที่เลดี้ วิสเซลล์ดาวน์ (Lady Whistle down) ที่ใช้ในละครชุด บริดเจอร์ตัน มีการอุปโลกน์ (Metaphors) ในรูปแบบการเปรียบเทียบแบบเต็มรูปแบบ (Full Metaphor) และการเปรียบเทียบแบบย่อ (Abbreviated metaphors) แต่เนื่องจากงานวิจัยที่ผู้วิจัยทำนี้ ไม่ได้มุ่งเน้นภาษาของ เลดี้ วิสเซลล์ดาวน์เพียงอย่างเดียว แต่ผลการวิจัยที่ปรากฏมานั้นมีความสอดคล้องในการพบว่ามีการใช้อุปโลกน์ (Metaphor) ในการสื่อความหมายของตัวละคร

นอกจากนี้ การใช้ภาพพจน์ในบทละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2 มีข้อดีในการสื่อความหมาย คือ 1) สื่อความหมายที่ซับซ้อนและลึกซึ้งให้กับผู้ชม โดยการใช้อุปโลกน์ที่เข้าใจยากหรือมีความหมายที่ซับซ้อนทำให้ผู้ชมต้องคิดและวิเคราะห์เนื้อเรื่องเพิ่มเติม 2) ภาพพจน์ช่วยสร้างความรู้สึกและอารมณ์ให้กับผู้ชมด้วยคำอุปโลกน์ที่เร้าใจและกระตุ้นความรู้สึกร ทำให้ผู้ชมละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2 สัมผัสเรื่องราวและติดตามเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น 3) ภาพพจน์ช่วยสร้างภาพในจิตใจของผู้ชม โดยการให้รายละเอียดที่น่าสนใจและคมชัด ทำให้ผู้ชมสร้างภาพและความเข้าใจเองเมื่อมองเห็นและได้ยินเรื่องราว 4) การใช้ภาพพจน์ที่น่าสนใจและชวนตื่นเต้นช่วยให้บทละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2 มีความน่าสนใจมากขึ้น ช่วยกระตุ้นความสนุกสนานและความตื่นเต้นในผู้ชม และ 5) ภาพพจน์ช่วยสร้างความเป็นเอกลักษณ์ในตัวละครของละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2 โดยการให้ลักษณะที่เฉพาะเจาะจงและโดดเด่น ทำให้ตัวละครมีความน่าจดจำและเป็นเอกลักษณ์ในหน่วยความจำของผู้ชมได้

2. การวิเคราะห์ความหมายของภาพพจน์และกลุ่มคำศัพท์ทางสังคมและวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ความหมายของภาพพจน์ที่ใช้ในบริบทงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบความคิดของ Lakoff & Johnson (1980) เพื่อวิเคราะห์ภาพพจน์ตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม คือ ทางนิเวศวิทยาทางวัตถุ สังคม ศาสนา ภาษาศาสตร์ ซึ่งแสดงถึงมิติในการใช้ภาษาของมนุษย์กับวัฒนธรรม ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ สอดคล้องกับ หลัก 4 D ในงานวิจัยของ (Kubota, R, 2008) และยืนยันว่าการใช้ภาษาสัมพันธ์กับวัฒนธรรมโดยพิจารณาวัฒนธรรมได้จากภาษาที่ใช้ในการบรรยายหรือพรรณนา (Descriptive) ภาษาในบริบทจริงเป็นธรรมชาติที่หลากหลายตามวัฒนธรรม (Diversity) ภาษาที่เปลี่ยนแปลงตามเวลาสะท้อนวัฒนธรรม (Dynamic) และ ภาษาและวัฒนธรรมมีการถ่ายทอดความคิดที่หลากหลาย (Discursive) ยกตัวอย่างประโยค เช่น “there’s been gossip about you and a man from the lower class” ประโยคนี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดและวัฒนธรรมของชนชั้นสูงในสมัยยุโรปยุคกลางที่มีกึ่งคำนิยามถึงสถานะและสถานภาพทางสังคมเป็นหลัก ดังนั้นการจะคบหากับชนชั้นต่ำกว่าจึงไม่เป็นที่ยอมรับ ทำให้เป็นที่ติฉินนินทาและนำมาซึ่งความอับอาย ซึ่งในละครชุดบริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวกาต์ที่รักฉันนั้น มีการใช้ด้านสังคมที่แสดงให้เห็นถึงบริบทวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ค่านิยมของชนชั้นสูงของคอนในยุคนั้นไว้มากที่สุด

3. ความสำคัญของภาพพจน์ในการสร้างบทละคร

การใช้ภาพพจน์ที่ปรากฏในบทละคร “บริดเจอร์ตัน ซีซั่น 2: ไวกาต์ที่รักฉัน” นี้ ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างอารมณ์และความตื่นเต้นให้กับผู้ชมของบทละคร ดังนั้น การใช้ภาพพจน์ที่สวยงามและน่าสนใจในการสร้างฉากหรือการเปิดตัวละครที่มีความคาดหวังอย่างมากสามารถทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและติดตามเนื้อเรื่องไปตลอดเรื่อง โดยเฉพาะประเด็นที่มีการสร้างบรรทัดฐานทางสังคม ยกตัวอย่างประโยค เช่น “The weight of the Crown is quite heavy. Perhaps she seeks to prove herself still significant and equal to all task” และ “Perhaps she realized that marriage is,

in fact, a prison for woman.” นอกจากนี้ ภาพพจน์มีบทบาทในการเชื่อมโยงและสื่อความหมายทางบทเรื่องของบทละคร ใช้ภาพพจน์ที่ใกล้เคียงกันหรือซับซ้อนในการเชื่อมโยงเรื่องราวของตัวละครหรือบทที่กำลังเกิดขึ้น และมีบทบาทในการต่อยอดเนื้อเรื่อง ยกตัวอย่างประโยค เช่น “ It is a wonder then, that feet do not tire or, heaven forbid, trip under the scrutiny of all those alternative eyes keeping close watch, indeed.”

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปต่อยอดการทำวิจัยที่เน้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภาพพจน์และกลุ่มคำศัพท์ทางภาษาตามบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเพาะในละคร โครงสร้างทางความหมายของบทละครและผลงานวรรณกรรมประเภทอื่น ดังนี้

1. ผู้ที่สนใจสามารถการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาพพจน์ที่ใช้กับบริบทและมโนทัศน์ของผู้ชมหรือผู้อ่าน โดยศึกษาเพิ่มเติมถึงสิ่งที่ภาพพจน์สามารถส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกของตัวละครได้

2. การเปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ในบทละครบริตเจอร์ตัน ซีซันอื่น ๆ หรือในสื่อต่าง ๆ หรือศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างภาพพจน์ที่ปรากฏในบทละครและวัตถุสังคมในชีวิตประจำวันของผู้ชมหรือผู้อ่าน โดยพิจารณาถึงการสะท้อนความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมและสังคมในปัจจุบันที่เชื่อมโยงกับบทละครได้

3. การศึกษากระแสความคิดหรือแนวโน้มในสังคมที่ทำให้เกิดการใช้อภาพพจน์ในบริบทของบทละคร และการสังเกตความนิยมของบทละครที่ส่งผลต่อการนำเสนอภาพพจน์ในสื่อต่าง ๆ

ประกาศิตินิติศักดิ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากกองทุนวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประจำปีงบประมาณ 2566

References

- Kubota, R. (2008). Critical approaches to teaching Japanese and culture. In J. Mori. & A. S. Ohta (Eds.). **Japanese applied linguistics: Discourse and social perspective**. Retrieved from <https://www.cambridge.org/core/journals/language-teaching/article/review>
- Lakoff, G. & Johnson, M. (1980). **Metaphors we live by**. Chicago. University of Chicago Press.
- Lakoff, R. (1973). Language and woman's place. **Language in Society**, 2. 45-80.

- Noibunsuk, T. & Webb, R.K. (2018). Metaphor Language in the context of social and cultural context : an analysis of musical theater Broadway: Sweeney Todd: The Demon Barber of Fleet Street. **Journal of Humanities and Social Sciences Rangsit University**, 13(2), 61-86. (In Thai)
- Panakun, P. & Singhasene, S. (2017). **Introduction to British and American Literature (16th ed.)** Bangkok: Ramkhamhaeng University Press. (In Thai)
- Pinmanee, S. (2012). **A wrong and Right Translation: Manual for Translation in Modern Age**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Rakmanee, S. (2008). **A textbook on the course 361322: Literary Arts**. Bangkok: Thai Department, Faculty of Humanities, Kasetsart University. (In Thai)
- Rocanawit, P. & Panel, S. (2022). A translation of personification and oxymoron in Thai version of The Alchemist: a comparison of two translated versions. **Journal of Social Research and Development**, 4(1), 45-62. (In Thai)
- Samadhayakun, A. (2014). **Contemporary Literature**. Mahasarakham: Mahasarakham University Press. (In Thai)
- Sonsomrit, R. & Kanlayanamit, S. (2019). A study of figure of speech in English headline in advertising media of western fast food appearing in Image Google website. **Journal of Humanities, Naresuan University**, 16(1), 113-130. (In Thai)
- Wangmanee, P. (2022). Awareness of the value and attitude towards the learning of literature in English of undergraduate students (International Program). **Mangraisan Journal**, 10(1), 15-32. (In Thai)

